

133 . Cioroiu Nou | Comuna: Cioroiași | Județ: Dolj | Punct: La Cetate | Anul: 2015

Anul: 2015

Cod RAN: 71849.02

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană târzie

Tipuri sit: descoperire funerară, descoperire izolată

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic

Autori: Dorel Bondoc, Ileana Gabriela Filip

Instituții: Muzeul Olteniei, Craiova, Muzeul Olteniei, Craiova

Raport

Săpăturile arheologice de pe șantierul Cioroiu Nou - campania 2015 - s-au desfășurat în lunile august-octombrie. Fondurile bănești necesare au fost alocate de Consiliul Județan Dolj și Muzeul Olteniei Craiova. Pentru prima dată de la reluarea cercetărilor în anul 2000, a fost vizată o zonă din afara fortificației romane, așadar din cadrul așezării civile. Este vorba despre un teren aflat în proprietate particulară, situat în imediata vecinătate de nord a fortificației, unde lipsa culturilor agricole a permis organizarea în bune condiții a săpăturilor arheologice din acest an.

Concret, săpăturile noastre au constat în trei secțiuni orientate pe direcția nord-sud, prima (S 1/2015) cu dimensiunile de 18,50 x 3 m, trasată și săpată la cca. 3 m nord de actualul curs al pâ râului Eruga. Celelalte două (S 2/2015 și S 3/2015) având dimensiunile 21,50 x 3 m și respectiv, 21,20 x 3,40 m au fost săpate ceva mai departe de pâ râu, în apropierea drumului asfaltat ce străbate localitatea Cioroiu Nou și duce la Băilești; ulterior martorul de pământ dintre secțiunile S 2 și S 3 a fost desființat în vederea obținerii unei suprafețe.

Amplasarea secțiunii S 1/2015 în imediata vecinătate a pâ râului Eruga și a laturii de nord a fortificației, a avut drept scop depistarea eventualelor edificii în această zonă, ceea ce nu s-a confirmat. La nordul fortificației în imediata sa vecinătate, nu se găsesc construcții civile, evidență ce se încadrează într-o anumită logică. Pe de altă parte, săpătura din secțiunea S 1 a relevat faptul că fortificația nu depășea spre nord linia actualului curs al pâ râului Eruga.

Pe terenul unde s-au desfășurat săpăturile noastre, deasupra nivelului vegetal a fost depus de către proprietar un strat gros de 40-50 cm de gunoi de grajd, așa cum reiese clar din profilul secțiunii S 1/ 2015 (fig. 1). Urmează nivelul vegetal care are grosimea de 20 până la 30 cm și este de culoare negru-deschis, fiind amestecat cu fragmente ceramice și de cărămizi (mai rar). Pe la mijlocul secțiunii, întreaga stratigrafie a secțiunii a fost deranjată de construirea în urmă cu mai bine de jumătate de secol, a unui cuptor de ars cărămidă. Astfel că observații privind stratigrafia au putut fi făcute doar spre capetele secțiunii (mai ales pe peretele de vest). Secțiunea a fost caroiată din 2 în 2 m (carouri nr. 1-9) începând de la sud spre nord. La capătul sudic al secțiunii (carourile 1-2, -0,40 m) a fost sesizată o mare "aglomerare" de fragmente ceramice romane, oase de animale, zguri metalice și fragmente de țigle și cărămizi, aruncate sau depuse aici dintr-un motiv neclar încă. Materialele nu provin dintr-o groapă de gunoi și nici nu suprapun vreo amenajare antică, însă nivelul pe care se află este ușor înclinat spre nord, unde în caroul 3 a fost suprapus de un complex rotunjit la partea inferioară, sub forma unei covate. Complexul conține pietre de calcar și gresie, precum și fragmente de cărămizi romane. Mai departe spre nord, în carourile 4-5 se găsesc resturile cuptorului modern de cărămidă de care am amintit mai sus și asupra căruia nu vom insista. Sub amenajarea cuptorului modern de cărămizi, în caroul 5, la -1,10 m adâncime, a fost depistată o groapă (G 3) de formă ovală (diametru maxim- 85cm; diametru minim- 75 cm). Groapa a fost răzuită și apoi secționată; ambele operațiuni au fost însoțite de efectuare de fotografii și desene ale planului și profilului gropii. În interiorul său au fost descoperite urme de arsură, tăciuni și fragmente ceramice. Un complex de formă patrulateră (95 x 70 cm) a

fost sesizat tot sub amenajarea cuptorului de cărămidă, în carou 6, la -1,10 m adâncime. Răzuirea și apoi secționarea sa, urmată de golirea în întregime a scos la iveală fragmente de țigle și cărămizi romane. La aceeași adâncime dar în caroul 1 de data asta, a fost aflată o altă groapă (G 2) de formă rotundă (diametrul-1,40m), cu fundul la -1,60m față de actualul nivel de călcare, a cărei jumătate de est intră în peretele secțiunii; în conținutul gropii au fost găsite oase animale și fragmente ceramice romane, de unde concluzia că era vorba despre o groapă menajeră.

Dincolo de cuptorul modern de cărămidă, stratigrafia secțiunii furnizează indicii despre existența a două nivele succesive de locuire romană (cel superior este gros de 15-20 cm, iar cel inferior de 20 cm), situate imediat sub cel vegetal. În carourile 6-8, cu excepția celor două nivele deja menționate, nu au fost aflate alte amenajări antropice; sporadic am descoperit fragmente ceramice romane (unele provenind de la vase pictate), din care se evidențiază un fragment de vas terra sigillata de tipul Dragendorf 37 (carou 7, - 0,70 m), databil în a doua jumătate a secolului II (identificare și datare Mariana Egri, mulțumim), precum și un fragment provenind dintr-un vas decorat cu șerpi (carou 8, -0,60cm). Ca element de noutate adus de secțiunea S 1/2015 este sesizarea sub cel de-al doilea nivel roman (cel inferior), a unui nivel preistoric, în conținutul căruia au fost aflate câteva unelte și arme de silex. Nivelul preistoric este gros de aprox. 30cm și se desfășoară pe întreaga lungime a secțiunii, fiind întrerupt doar de gropile de epocă romană.

În capătul de nord al secțiunii (carou 9) a fost descoperită o groapă menajeră (G 1), al cărei diametru măsoară 1,68m. Groapa este mai largă la gură, are fundul rotunjit și adâncimea de 2,10 m (foarte aproape de pânza de apă freatică), față de actualul nivel de călcare. În interiorul său a fost descoperit un bogat material arheologic constând în fragmente ceramice de oale, străchini și amfore, fragmente de țigle și cărămizi, fragmente de zguri metalice, oase animale, fragmente de chirpici, tăciuni, urme de arsură, un soclu de statueta realizat din bronz, un ac (fragmentar) de cusut realizat din os, etc. Amenajarea sa pornește din cel mai recent nivel de locuire romană; pe baza acestui considerent, precum și pe datele furnizate de inventarul descoperit, se poate afirma că această groapă a fost amenajată cândva în prima jumătate a secolului III.

Celelalte două secțiuni (S 2/2015 și S 3/2015) au fost trasate și săpate ceva mai departe de cursul pârâului Eruga și de latura de nord a fortificației, și mai aproape de drumul actual. Secțiunile au fost orientate pe direcția nord-sud, iar săpăturile din interiorul lor au avut darul de a pune în evidență o clădire (fig. 2) cu fundații de piatră. Urmele romane se anunțau a fi bogate, încă după decopertarea nivelului vegetal, astfel că deja la -0,30 m adâncime, țiglele și olanele de acoperiș, precum și pietrele și cărămizile de construcție deveniseră abundente.

Odată evidențiată clădirea, martorul de pământ dintre cele două secțiuni a fost desființat pentru obținerea unei mai bune vizibilități. Fundațiile clădirii se găsesc la -0,50m adâncime față de actualul nivel de călcare. Dimensiunile sale sunt de 7,10m (direcția SV-NE) x 6,65m (direcția SE-NV). Zidurile au fost realizate din pietre fasonate de calcar și fragmente de țigle și cărămizi, toate legate cu un mortar de bună calitate. Se poate întrevedea faptul că țiglele folosite la zidurile clădirii sunt fie materiale de construcție aduse din alte părți (din alte edificii) și reutilizate aici, fie reprezintă o măsură menită să asigure orizontalitatea asizelor de piatră. În tot cazul, folosirea laolaltă a pietrelor de calcar, țiglelor și cărămizilor la ridicarea zidurilor, precum și orientarea acestora, diferențiază net această clădire din așezarea civilă, de cele din interiorul fortificației.

Pe latura de NE, acolo unde zidul a fost distrus pe o porțiune semnificativă de o groapă modernă, fragmentul păstrat (din colțul de nord) a fost prevăzut cu contraforți exteriori, realizați din țigle. Cel de la colțul clădirii a fost demantelat, însă existența sa este probată de resturile de țigle și cărămizi rămase pe loc. Primul contrafort păstrat intact măsoară 40 x 40cm, celălalt, 53 x 30cm; distanța dintre cei doi contraforți este de 73cm, iar distanța de la colțul de nord al clădirii până la primul contrafort păstrat intact este de 1,20m. Țiglele din care au fost realizați contraforții sunt întreșesute în zidul clădirii.

Zidurile clădirii au grosimi variabile, între 50 și 60cm. În interiorul clădirii au fost descoperite fragmente ceramice, oase de animale, fragmente de tubuli de hypocaustum, monede, etc. În acest moment utilizarea clădirii din așezarea civilă de la nordul fortificației de la Cioroiu Nou nu poate fi precizată, însă datarea sa în secolul III este sigură.

Informații suplimentare online

[Raportul 5674 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
